

SAZANLAR VE ALABALIKLAR

Aydınlık Gazetesi, 28 Mart 2015

Yıldırım Koç

Tunceli’de Munzur Suyu vardır. Yaz aylarında bile donma derecesinde soğuktur. En lezzetli alabalıklar bu soğuk ve hırçın suda yaşar.

Bir de durgun ve bulanık göllerin dibinde sazanlar yaşar. Sazanlar yosunlu, dibi çamurlu ve sızlık ortamları sever. Ağzını çamura sokarak yem arar. Makbul bir balık değildir.

Soğuk ve hırçın suda alabalık, çamurlu gölde sazan yaşayabilir.

Sazanı bulanık ve ılık gölden alıp Munzur Suyu’na bıraksanız, yaşamaz.

Munzur Suyu’nun alabalığını bulanık ve ılık göle bıraksanız, o da yaşamaz.

Balığı, içinde bulunduğu koşullar biçimlendirir.

Sendikacılık da öyledir.

HER YAPI KOŞULLARIN ÜRÜNÜDÜR

Ekonomik büyüme ve parlamenter demokrasi dönemlerinde, rahat bir sendikacılık gelişir. Üyenin sorunları uzlaşmalarla, diyalogla, hükümete yandaşlık etmekle önemli ölçüde çözüme kavuşturulabilir. Vatan tehdit altında değildir. Sendikacının yüksek maaşları, lüks yaşantısı, belki de yolsuzluğu pek dikkate alınmaz. Bu koşullarda sendikacılık yapan kişi genellikle sazan gibidir.

Ekonomik kriz, iç savaş ve bölünme tehlikesi veya diktatörlük dönemlerinde mücadeleciler bir sendikacılık ortaya çıkar. Üyenin sorunları ancak üyeyi tabanda örgütleyerek, eğiterek, bilinçlendirerek, mücadeleye sokarak bir ölçüde çözülebilir. Güçlü olmak isteyen sendikacı, üyesi gibi yaşar, mücadelede üyesinin en önünde yer alır, gerektiğinde özgürlüğünü ve hatta hayatını ortaya koyar. Bu koşullarda sendikacılık yapan kişi alabalık gibidir.

Türkiye ciddi bir ekonomik kriz yaşıyor; vatanımız tehdit altında.

Sendikalarımız ne yapıyor?

Giderek daha da derinleşen ekonomik krize karşı ciddi bir mücadele veriyorlar mı; mücadele hazırlığı içindeler mi?

Hayır.

Her gün Türkiye’nin çeşitli yerlerinde işçi direnişleri oluyor. Bu direnişlere destek veriyorlar mı?

Söz konusu değil.

Vatanımıza yönelik saldırılar karşısında ne yapıyorlar?

Sessizler.

Ülkemizde her gün artan anti-demokratik uygulamalar ve diktatörlük eğilimleri karşısında ne yapıyorlar?

Hükümete ve Cumhurbaşkanı’na desteklerini artırıyorlar.

FIRTINA BAŞLADI

Sendikacılarımız hâlâ rahat iktisadi koşulların devam ettiğini sanıyor veya böyle düşünerek belayı kolayca savabileceklerini sanıyorlar.

24 Ocak 1980 İstikrar Programı ve 12 Eylül 1980 Darbesi sonrasında Türk-İş de böyle sanıyordu; başı beladan kurtulmadı.

Günümüzün sendikacılarının çok büyük bölümü, yaz aylarında sakin bir denizde gemi yönettiklerinde kendilerini iyi birer kaptan zannetmeye başlamıştı.

Şimdi hava kışladı; fırtına üstüne fırtına geliyor.

Fırtınalarda gemi yönetmek, kaptan elbisesiyle yaz aylarında Boğaz’da özel kotrada kaptanlık etmeye benzemez.

Lacivertleri giyip, şoförlü lüks araçlarla hükümet yetkilileri veya patronlarla görüşüp işlerin kolayca bağlanabildiği dönem geride kaldı.

Emperyalizm saldırıyor; sermayedar sınıf saldırıyor. İşçileri yoksullaştırmak, işçi hak ve özgürlüklerini kısıtlamak için girişimler daha da yoğunlaşacak.

Türk Lirası'nın değer yitirmesi, enflasyonu azdıracak.

Artan enflasyon, toplu sözleşme görüşmelerinde büyük kavgalara yol açacak.

Bazı sendikacılar, bu yeni koşullara uyum sağlayacak, gerçek birer işçi önderine dönüşecek. Sazanlar yeni koşullarda alabalıklaşacak.

Bazı sendikacılar ise yeni koşullara uyum sağlayamayacak; soğuk ve hırçın sulara atılmış sazanların akıbetine uğrayacak.

Belki de yeni sendikalar, yeni örgütlenme biçimleri ortaya çıkacak.

Tarihte nasıl bir dönem sendikalar doğmuşsa, belki işçi sınıfımız ekonomik demokratik mücadelede koşullara uygun yeni örgütlenme araç ve biçimleri geliştirecek.